

عنوان مقاله:

راهبردهای توسعه پایدار گردشگری روستایی با استفاده از مدل سوات نمونه موردی: دهستان ارمو

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا و گردشگری در هزاره سوم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بهروز محمدی یگانه - هیئت علمی و استادیار گروه جغرافیای دانشگاه زنجان

عفت مهدی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه زنجان

عصمت مهدی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر افول فعالیتهای کشاورزی، پائین آمدن سطح درآمد و اشتغال در این فعالیت ها و از سوی دیگر نرخ بیکاری، خروج نسل جوان و افراد دارای تحصیلات بالاتر از اجتماعات روستایی، بافت و ساختار نواحی روستایی را به مخاطره انداخته است. از این رو یکی از راهبردهای مؤثر جهت تجدید حیات اقتصادی و اجتماعی روستاها و حفظ بافت و ساختار این نواحی، توسعه گردشگری روستایی است. التفات به جایگاه صنعت گردشگری در توسعه روستایی، از آن رو اهمیت دارد که این صنعت به عنوان یکی از زیر بخش های گردشگری علاوه بر حفظ ارزش ها و باورها، با ایجاد فرصتهای شغلی، کسب درآمد محلی و توسعه ساختارهای زیر بنایی، امکان توسعه پایدار و یکپارچ روستایی را فراهم می کند. اما در راستای توسعه گردشگری در مناطق روستایی مشکلاتی وجود دارد. از این رو این سوال مطرح می شود که پتانسیل ها محدودیت های توسعه گردشگری روستایی کدامند و چه راهبردها و راهکارهای جهت توسعه گردشگری به منظور دستیابی به توسعه روستایی وجود دارد. روش تحقیق توصیفی و تحلیلی است. داده های این پژوهش از روش پیمایشی و مطالعات میدانی و اسنادی جمع آوری شده است. روش مورد استفاده جهت تعیین نقاط قوت و ضعف، فرصتها و تهدیدها، مدل سوات می باشد که به ارائه استراتژی مناسب در جگهت توسعه گردشگری روستایی در منطقه مورد مطالعه پرداخته است. نتایج حاصل از تحقیق نشان می دهد که این منطقه به دلیل داشتن جاذبه های فراوان تاریخی و طبیعی از پتانسیل بالای جهت توسعه گردشگری برخوردار است که با بازنگری در سیاستها و توجه سیاستگذاران به این نواحی، می توان از قابلیت های آن برای توسعه گردشگری ایجاد اشتغال، کاهش مهاجرتها و کاستن از محرومیت این مناطق بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

توسعه روستایی- توسعه پایدار گردشگری- گردشگری روستایی- مدل سوات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/173762>

